

[Skatteministeren]

der blev udgivet i forbindelse med den store økonomiske plans fremlæggelse sidste år – det var den publikation, der hed »Dansk økonomi i 90'erne. Planens baggrund og konsekvenser« – som en anbefaling af traditionel indkomspolitik. Det er der nemlig ikke tale om. Tværtimod er der tale om en påpegnings af, at traditionel indkomspolitik er helt utilstrækkelig. Der gøres opmærksom på, at uden en løsning af dansk økonomis grundlæggende strukturproblemer vil det være umuligt varigt at nedbringe lønstigningstakten og styrke konkurrenceevnen.

Den politiske opgave ligger derfor ikke i at blande sig i overenskomstfornyelserne, men i at afhjælpe strukturproblemer på arbejdsmarkedet og i skattesystemet.

Det er da klart, at skatte- og afgiftslettelser kunne indgå i traditionelle indkomspolitiske løsninger. Set fra den enkelte lønmodtagers side bliver der jo ikke meget tilbage af en lønstigning, når man tager hensyn til skatter og afgifter samt de afledede prisstigninger. Ikke mindst de meget høje marginalskatte er afgørende for det beskedne nettoresultat. Og for lønmodtagergruppen som helhed er det nok tvivlsomt, om lønstigninger har positivt nettoresultat overhovedet. Det skyldes, at lønstigninger udhuler konkurrenceevnen og dermed øger arbejdsløsheden.

Naturligvis påvirker overenskomsterne mulighederne for at nedsætte skattetrykket, ligesom lavere skatter giver bedre mulighed for at sikre reallønnen ved moderate overenskomster. Jeg er overbevist om, at såvel arbejdsmarkedets parter som selvfølgelig regeringen vil være opmærksom på mulighederne for et sådant positivt samspil, når overenskomstforhandlingerne går i gang.

Forslagsstillerne nævner, at det især er mosen, der bidrager til det høje danske skattetryk. Det er da rigtigt, at den danske moms er høj og også væsentlig højere end i andre lande, men det er vore indkomstskatter og punktafgifter bestemt også. Som nævnt tidligere er det især de høje marginalskatte, der udhuler værdien af en lønforhøjelse.

Derfor er det også vigtigt at understrege, at regeringens prioritering af tilpasningen til EF's indre marked er helt klar. Nedsættelse af marginalskatte og indkomstskattetrykket har førstehjælperprioritet. Dernæst må vi nedsætte afgifter og moms så hurtigt som muligt, men prioriteret efter deres betydning for grænsehandelen.

På den baggrund vil jeg afslutningsvis give tilsagn om, at regeringen vil foretage den ønskede analyse af, hvilken momsreduktion der medfører uændret realløn ved en given nedsættelse af lønstigningstakten.

Analysen vil blive tilstillet Folketingets Skatteudvalg og Det Politisk-Økonomiske Udvalg, og på den baggrund finder regeringen ikke, at der er behov for at vedtage den foreslåede folketingsbeslutning.

Stavad (S):

Man er jo altid glad for, når ens parti udgiver så væsentlige publikationer, at det giver anledning til, at andre partier bruger dem som hovedcitater i bemærkningerne til et forslag her i salen, og det vil jeg da takke hr. Kofod-Svendensen for er tilfældet med dette beslutningsforslag.

Men jeg er meget enig med skatteministeren i, at tiden ikke er til, at Folketinget blander sig i de forhandlinger, der skal foregå imellem arbejdsmarkedets parter om den fremtidige løn- og indkomstudvikling, og at erfaringerne med hensyn til at få det resultat, som Folketinget ønsker, ofte er det modsatte af det, man egentlig har som hensigt, hvis man begynder at gribe ind med firkantede løsninger.

Derfor kan jeg ikke have noget at indvende imod, at skatteministeren leverer de nu lovede beregninger. Det er da altid godt at få indsigt i nogle mekanismer, uanset om de kan bruges eller ej, for at få et rimeligt helhedsbillede.

Men at forestille sig, at man decideret kan nedsætte lønningerne ved at regulere f.eks. momssatsen, mener jeg er uden for virkelighedens verden. Hvis man skulle gøre noget sådant, skulle der en utrolig omfattende lovgivning til – en lovgivning, som omfattede alle grupper i det danske samfund – og jeg tror ikke engang, det ville kunne lade sig gøre, fordi den virkelighed, vi måtte forsøge at få skrevet ned på et stykke papir, ville være en ganske anden virkelighed end den, der kommer ud af det.

Når Socialdemokratiet, som refereret i bemærkningerne til Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag, siger, at vi mener, vi skal have en konkurrenceevneforbedring ved, at vi holder omkostningsudviklingen i Danmark under udlandets, er det noget, vi fortsat vedstår, og i den forbindelse er løndelen selvfølgelig en del af omkostningerne.